

ಅನುವಾದಿತ ಕತೆ

ನಾನು ನನ್ನ ದೇಶಕ್ಕೆ ಮರಳುವ ಸಮಯ ಬಂದಿತು. ನಾನು ಲ್ಯಾಂಛೆತ್‌ಗೆ ಹೋಗಿ ಮ್ಯಾಗಿ ಅವಳ ತಾಯಿಗೆ ವಿಧಾಯ ಹೇಳಿ ಬರಲು ಇಚ್ಛಿಸಿದೆ. ಆದರೆ ಆ ಕುಟುಂಬ ಶೋಕಾಚರಣೆಯಲ್ಲಿತ್ತು. ಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧ ನಿರತನಾಗಿದ್ದ ಫ್ರಾಂಕ್ ಅಸುನೀಗಿದ್ದ. ಒಂದು ತಿಂಗಳ ಹಿಂದೆ ಮ್ಯಾಗಿ ಕಪ್ಪು ಅಂಚಿನ ಪತ್ರ ಕಳಿಸಿದ್ದಳು.

ನಾನು ಫ್ರಾಂಕ್ ಬದುಕಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಅವರ ತಾಯಿಗೆ ಹೇಳಿದ ಸ್ವಲ್ಪ ದಿನಗಳ ಬಳಿಕ ಸತ್ತಿರಬಹುದೆಂದು ಲೆಕ್ಕ ಮಾಡಿದೆ. ಮಿಸೆಸ್ ಕ್ಲಿಫರ್ಡ್‌ರನ್ನು ನೋಡಲು ನನಗೆ ಮುಜುಗರ ಅನಿಸಿತು. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಅವರಿಗೆ ಹೊರಡುವ ದಿನದ ಕುರಿತು ಪತ್ರ ಬರೆದು ವಿಧಾಯ ಹೇಳಿದೆ. ನಾನು ಲಂಡನ್ನಿಗೆ ವಿಧಾಯ ಹೇಳುವ ದಿನ ಬಂದಿತು. ನಾನು ರಾತ್ರಿಯ ಒಳಗಾಗಿ ಹೊರಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ನಾನಿದ್ದ ಮನೆಯವರೊಂದಿಗೆ ಉಪಹಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಬಾಗಿಲು ಬಡಿದ ಶಬ್ದವಾಯಿತು. ಒಂದು ನಿಮಿಷದ ತರುವಾಯ ಕೆಲಸಗಾರ್ತಿ ಬಂದು 'ಮಿ. ಗುಪ್ತಾ, ಮಿಸ್. ಕ್ಲಿಫರ್ಡ್ ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಲು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ' ಎಂದಳು.

ನನ್ನ ಬೆಳಗಿನ ಉಪಹಾರ ಅರ್ಧಾಂಭರ್ಧವಾಯಿತು. ಮ್ಯಾಗಿ ನನಗೆ ಶುಭ ಕೋರಲು ಬಂದಿದ್ದಳು. ನನ್ನಿಂದ ಅವಳ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ತಡವಾಗಬಾರದೆಂದು ಆತಿಥೇಯರಿಂದ ಅಪ್ಪಣೆ ಪಡೆದು ಎದ್ದೆ. ಮ್ಯಾಗಿ ಹಾಲ್‌ನಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದಳು. ಅವಳು ಕಪ್ಪು ಬಟ್ಟೆ ಧರಿಸಿದ್ದಳು. ಪಕ್ಕದ ಓರುವ ಕೋಣೆಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದು ಕೂರಿಸಿದೆ.

'ನೀವು ಇಂದು ಹೊರಡುತ್ತಿದ್ದೀರಾ?'

'ಹೌದು ಮ್ಯಾಗಿ, ಇವತ್ತು ನಾನು ಹೊರಡುವ ದಿನ.'

'ಎಷ್ಟು ದಿನ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ನಿಮ್ಮ ದೇಶ ತಲುಪಲು?'

'ಬಹಳವೆಂದರೆ ಎರಡು ವಾರಕ್ಕಿಂತ ಕೊಂಚ ಹೆಚ್ಚು.'

'ಭಾರತದ ಯಾವ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತೀರಿ.'

'ನಾನು ಪಂಜಾಬ್ ಸಿವಿಲ್ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದೇನೆ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುವ ತನಕ ನನಗೆ ಎಲ್ಲಿ ನಿಯುಕ್ತಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದು ಸರಿಯಾಗಿ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.'

'ಅಲ್ಲಿಂದ ಗಡಿ ಬಹಳ ದೂರವೇ?'

'ಇಲ್ಲ ಅಷ್ಟೇನೂ ಇಲ್ಲ.'

'ಫ್ರಾಂಕ್‌ನನ್ನು ದೇರಾಘಾಜಿಖಾನ್ ಗಡಿ ಭಾಗದ ಮೊನ್ನೆ ಕೋಟೆಯಲ್ಲಿ ಹೂಳಲಾಗಿದೆ'— ಇದನ್ನು ಹೇಳುವಾಗ ಆ ಹುಡುಗಿಯ ಕಣ್ಣುಗಳು ತುಂಬಿಬಂದವು.

'ನಾನು ದೇಶದ ಆ ಭಾಗಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ ನಿನ್ನ ಅಣ್ಣನ ಗೋರಿಯನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸಿ ಮತ್ತೆ ಉತ್ತರಿಸುತ್ತೇನೆ.'

'ಅದು ಕಷ್ಟದ ಕೆಲಸ ಅಥವಾ ಅನನುಕೂಲವಾಗುವದಿಲ್ಲವೇ?'

'ಹಾಗೇನೂ ಇಲ್ಲ. ದೇರಾಘಾಜಿಖಾನ್ ನಾನು ಇರುವಲ್ಲಿಗೆ ಅಷ್ಟೇನೂ ದೂರವಿಲ್ಲ. ಒಂದಿಲ್ಲೊಂದು ದಿನ ನನಗೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಲು ಸಾಧ್ಯ ಆಗೇ ಆಗುತ್ತದೆ. ನಾನು ಆಗ ಬರೆಯುತ್ತೇನೆ.' ಮ್ಯಾಗಿ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಧನ್ಯತಾ ಭಾವ ತುಂಬಿ ಬಂದಿತು. ಅವಳು ನನಗೆ ವಂದನೆಗಳನ್ನು ಹೇಳುವಾಗ ಅವಳ ಗಂಟಲು ಕಟ್ಟಿತು. ಅವಳು ತನ್ನ ಪರ್ಸಿನಿಂದ ಒಂದು ಶಿಲ್ಲಿಂಗನ್ನು ತೆಗೆದು ನನ್ನ ಟೇಬಲ್ಲಿನ ಮೇಲಿಟ್ಟು ಹೇಳಿದಳು, 'ದಯವಿಟ್ಟು ಈ ಶಿಲ್ಲಿಂಗಿನಿಂದ ಹೂಗಳನ್ನು ಕೊಂಡು ನೀವು ನನ್ನ ಅಣ್ಣನ ಗೋರಿಯ ಮೇಲೆ ಅವನ್ನಿಡಿರಿ.'